

Előfizetési árak:
 Egész évre . 20 kor. — fill.
 Félévre . . 10 » — »
 Negyedévre . 5 » — »
 Egy óra . . 1 » 70 »
 Egyes szám ára 8 fillér.

Kiadóhivatal:
 PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
 a kir. itélőtábla épületével
 szemben,
 hová az előfizetések és a
 lap szétküldésére vonatkozó
 közlések intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
 PÉCSETT, Mária-utca 1.
 a kir. tábla átellenében,
 hová a lap szellemi részét
 illető minden közlemény in-
 tézendő.
 —
 Kéziratot vissza nem adunk
 —
 Hirdetéseket
 a kiadóhivatal veszi föl.

Uj idők, uj jelszavak.

Pécs, 1900. január 31.

Mikor az Ausztriával való gazdasági közösség a törvény rendelkezéséhez képest megújítható nem volt s ennek folytán nemcsak jogunk, de törvényben előirt kötelességünk lett volna áttérni a külön gazdasági berendezésre, akkor a kormány és pártja azt hangoztatta, hogy ebben a kérdésben el kell tekintenünk a szigorú formásgoktól, hogy megmenthessük a lényegét. A lényeg pedig az, hogy Magyarországra nézve életkérdés a közösségnek gazdasági téren is föntartása, mert a földmivelő Magyarországnak szüksége van az iparos Ausztria piacára, hol gazdasági terményeit értékesíthesse. Magyarország gazdaságilag sokkal gyengébb lábón áll, sem hogy a nemzetgazdaságunk egyetlen produktív tényezőjét, a mezőgazdaságot a gazdasági különválásból eredő vámháboru veszedelmeinek büntetlenül kitehnünk szabad lenne.

Akkor az ellenség azt vitatta, hogy ez a politika örökre az egyoldalú gazdasági termelés állapotára kárhordatja Magyarországot, mert ha a közösséget azzal az intencióval tartjuk fenn, hogy nyers-terményeinknek Ausztriában fogyasztópiaca legyen, akkor viszont kénytelenek kell azt is, hogy Ausztria ipari termékeinek meg Magyarország legyen a fogyasztópiaca. Ilykép a magyar ipar nem izmosodhatik meg soha, már pedig a modern államélet követelményei mellett veszni indult az az ország, melynek ipara, kereskedelme nincsen.

Erre az ellenvetésre kormánypárti részről azzal válaszoltak, hogy üres rémlátás az, a mit az ellenség állit, mert hisz iparunk az utolsó harminc év alatt a vámközösségben óriási lendületet vett, a vagyonosodás minden téren emelkedett, kereskedelmi forgalmunk vasuti hálózatunk kiépítése folytán nem is sejtett arányokat öltött, szóval a gazdasági közösségben, melyet egyedül természetes viszonyoknak tüntettek föl, vigan haladtunk a gazdasági megizmosodás útján a gazdasági önáll.

lóság erőltetése esetén, melyre még gyengék vagyunk, ezt a fejlődést nem hogy siettetnők, hanem teljesen meg is akasztanók.

Ilyen jelszavak mellett aztán megcsináltuk a gazdasági közösséget további nyolc évre, kitekertük a törvény és minden józan gondolkodás nyakát, midőn szövetséget csináltunk egyoldalú rendelkezéssel s ehhez segítségül hívtuk az osztrák császárparagrafust, a melyet előbb kizártunk hirdettünk s a melynek alkalmazása közös érdekű ügyekre a legflagransabb megsértése az osztrák alkotmánynak is.

Most aztán, mikor kezünket, lábunkat alaposan összekötöttük, jött a kvótá-emelés, a tisztifizetések emelése s feltűnt a politikai láthatáron az udvartartási költségek emelkedése, a hadsereg szaporítása, a haditengerészet fejlesztése, gyorstüzélségük beszerzése s mindezek mellett még a saját belügyi költségeink szaporodása, a honvédtisztek és polgári tisztviselők fizetésének emelése, a közigazgatás államosítása és még sok más életszükséglet kielégítése képében.

Tudatára ébredtek most már a kétségbeesítő helyzetnek azok is, a kik annak a rideg valóságnak az elpalástolására, hogy az önálló gazdasági berendezésnek nem a mi érdekünk, hanem a bécsi parancs állja az útját, az imént még oly rózsásnak festették gazdasági állapotainkat s a magyar ipar fejlődésével dicsekedtek. Tudják, látják, hogy az osztrák ipar feltétlen uralma s az egyoldalú mezőgazdasági termelés mellett Magyarország már az eddigi terhek sulya alatt is roskadoz, a ránk zuduló újabb terhek elviselésére pedig egyenesen képtelen lesz; félre tették hát az eddigi jelszavakat s az örömhangozat gyászos siránkozás váltotta fel.

Iparunkról, kereskedelmünkéről most már ők is elismerik, hogy csak teng-leng s a nálunk korlátlan forgalmi szabadalommal bíró fejlett osztrák iparral a versenyt ki nem bírja. Most, mikor a közösséget már bolygatni nem lehet, ők emlegetnek vámsorompókat, de nem az ország határára, hanem minden magyar ház küszöbére

szánják, lángoló hazafias frázisokkal buzdítván a társadalmat, hogy csak magyar iparcikkét vásároljon.

Érdekes e részben a félhivatalos Pester Correspondenz legutóbbi cikke. Mikor a kiegyezés megújításáról volt szó, ez a kövön nyomtatott ujság volt egyike azoknak, kik lehangosabban zengedeztek a közösség dicsőségét, amelynek áldásos hatása alatt Magyarország gazdasági ereje minden téren olyan óriási módon fölvirágozott.

Ez az ujság most már így ír: „Eljutottunk ahhoz a komoly pillanathoz, a mikor az állam „Tartozik” és „Követel” rovatát már csak a legvégső önmegtartózkodással lehet csak egyensúlyban tartani. Kedvünk nem lesz azáltal rózsásabb, ha meggondoljuk, hogy becsületes teljesítő képességünk nagy áldozatait államadóságok, katonai kiadások és improduktív közigazgatási költségek fogyasztják el és hogy emellett tulajdonképeni kulturánkat, legszentebb investícióinkat, figyelemre alig méltatott Hamupipőke gyanánt: csak hogy éppen el nem hanyagoljuk. Már maga az a körülmény komoly gondolkodásra hangolhatná a nemzetet és társadalmat, vajjon gazdasági életünk mostani agrárjellege a folyton fokozódó követelményeket kielégítheti-e s honnan vesszük majd a hadügyi reform, a hadi-hajóraj szaporítás és az új közigazgatás költségeit? A mezőgazdaság egyedül, ha még oly intenzív módon úzik is és ha konjunkturái a legjobbakká lennének is, mai viszonyaink közt nem elég arra, hogy a kulturállamok fizetőképes társai maradhassunk. Ipar és kereskedelem azok az eszközök, melyek véghezvihetik a heroikus kurát.”

Ime ugyanazok a súlyos okok ezek, melyeket az ellenség hangoztatott az egyoldalú agrár termelésre alapított gazdasági közösség megdöntésére s most ugyanazok, akik ezt a közösséget a nyakunkba varrták, jajveszékelve hívják segítségül a társadalmat, hogy mentse meg az országot a gazdasági egyoldalúságtól s így a finansziális bukástól, mely annak a gazdasági közösségnek a természetes következménye. Persze a Pester Correspondenz is pa-

Értesítés.

Tisztelettel tudatom a n. é. közönséggel, hogy a „GÓLYAHOZ” címzett

rőfös-, divat- és vászonáru fő-üzletemet

mai napon **Király- és Kazinczy-utca sarkán** levő, volt Rothmüller Károly-féle helyiségbe helyeztem át. — Az Irgalmasok-utca 16. sz. a. levő üzletemet mint

f i ó k - ü z l e t e t

továbbra is vezetni fogom.

Szíves pártfogást kér

Stark Benedek.

naszkodik, hogy „a páciens nagyon apathikus; pedig a beteg nemzet első feladata, hogy önfentartási ösztöne ébren tartassék, vagyis nem képletesen szólva: a gazdasági sóvinizmust félelem nélkül, feltétlen következetességgel érvényesíteni kell.“

Lám, lám, mire nem viszi az embert a szorultság! Abból a táborból hangzik most a lelkesítő, bátorító szózat a társadalom felé, amely tábor évtizedeken csak azon fáradozott, hogy a társadalom kebléből a nemzeti hevületek utolsó csiráját is kiölje. Nem volt a nemzetnek az az aspirációja, a hazafias léleknek az az ideálja, amelyre az a tábor rá nem fogta volna, hogy mindez csak hiu ábrándkép, felhőkön való nyargalás, a mely politikailag érett néphez sehogy sem illik. Mesterségesen előlték a nemzet társadalmában az önbizalmat, hirdetve a gyávaság evangéliumát, hogy a gyengének okosan meg kell hajolnia az erősebb előtt s megalkudni a viszonyokkal.

Most aztán egyszerre nemzeti sovínizmust akarnak beléje csöpögtetni s appellálnak az önfentartási ösztönrre, a melynek félelmet, habozást nem szabad ismernie. De hát hogyan bizzék a társadalom azoknak az uraknak a műhazafiságában, akik most félelem nélküli sovínizmusra biztatják s alig egy éve még olyan gyengének mondták a nemzetet, hogy menthetetlenül elbukik, ha eszébe jutna a saját lábára állani.

Csoda-e, ha a mesterségesen elerziesztett nemzet apathikus marad azok biztatásával szemben, akik maguk szolgáltattak gyávaságukról bizonyítékot azzal, hogy idegen érdekek szolgálatában görnyedtek, mikor itt volt az alkalom önállóságunknak legalább az anyagiak terén érvényt szerezni.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Zsinkó István emlékére.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Hogy most újra folsajog a fájdalom, a mely a te eltávozásodkor szívünket áthatotta: mások örökzöld babérból fonnak koszorut sirodra, nemes lélek; én csak ezt a szál ne-felejtset hozom drága hamvaid elé, hogy adózzam a szeretet adójával és lerójam a kegyeletnek szent parancsolatát.

A mit én el tudnék mondani, azt mások szebben elmondták előttem; a hogy én tudnék imádkozni sirod fölött, annál ékebben szóló imádság már sok hívőnek szívéből szállt érted az Urhoz; a hogy én tudnám emlékedet hirdetni, feléleszteni, az gyenge szó volna nagyon.

Erőtlen ajkam mért veszi hát föl mégis a te nevedet? Igénytelen kis virágomat miért igyekszem hát mégis odaplántálni a te sirodra? Gyenge kis mécsmet miért akarom ott letenni, a hol már a többiek meggyújtották az emlékezés hatalmasan lobogó fáklyáját? Mert tudom, hogy szeretted mindig a szegényeket és kedved tellett bennük.

Mióta elmentél mitőlünk, elfeledtük a szeretet vallását! S hogy a szeretetet elfeled-

Hirek.

Pécs, 1900. január 31.

A rendőrség új lakásáról.

Ezelőtt öt-hat évvel még mindentéle hivatal megfért szép sorban a torony alatt. Én nem tudom, mi szaporodott meg: a munka-e vagy a hivatalnoksereg — azt látom, hogy az eredmény van — elég az hozzá, sorban kitelepítették a városházában a mérnökséget, a gazdasági és erdészeti hivatalt, a községi bíróságot s most végre sor került a rendőrségre is.

S mindez hogyan, miért, micélből?

Egyszerűen úgy, hogy a közgyűlések többsége szó nélkül tudomásul vette, a mit a nemes Tanács javasolt. A nemes Tanács pedig mindezt azért javasolta, hogy egy-egy előbbi baklövést, melyet holmi üresen álló, városi tulajdont képező, házakkal elkövetett, jóvá tegye.

Most, mikor a rendőrséget ki kellett telepíteni, akkor már nem volt üresen álló városi ház; de a Tanács mégis követelt el baklövést.

Mert csak január ötödikén tett előterjesztést a közgyűlésnek a rendőrségi új helyiségről, a minek már *új napján* rendben kellett volna lennie. No, ezért a baklövésért ki is kapott s bizonyára ez lesz a legszomorúbb emlékeztető lakásbérletére a nemes Tanácsnak, mint olyannak!

És január 5-én kibéreltetett közgyűlési határozattal a városháza tőszomszédságában, a Nepomuk-utca 2-ik számú Löwy-féle ház első emelete ezer forintért.

Ez történt január ötödikén és hurcolkodni a rendőrség mégis csak január 29 én kezdett. És hurcolkodik még ma is.

Hurcolkodjunk csak vele mi is egy kicsit.

A Nepomuk-utca 2 ik számú ház pompás helyen fekszik. Előtte vendéglő, utána azaz hogy a földszintjét vendéglő és sörcsarnok. Kell-e ennél jobb fekvés?

A kapuja, az szép, elegáns uri kapu; melynek azonban mindkét szárnyát fel kell nyitni, ha egy-egy megcsökönyösödött vádlottat vezetnek fel, mert azt bizony a fele kapun be nem tessékeli senki emberfia.

No, most jön a kálvária, azaz hogy az emeletre vivő lépcső. Ebből huszonnégy körbemenő csigalépcső, a minek az a bolond tulajdonsága van, hogy csak a felét lehet felmenni használni, a másikfele olyan keskeny

lévén, hogy azon legföllebb a rendőrség Miska kandurjának lábai, nem pedig az emberi lábak állhatnak meg.

Hát bizony, ha itt vezetnek fel egy rablőgyilkost, jó lesz vigyázni, mert az csak egyet lők a kíséretjén s az úgy *gurul lefelé a csigalépcsőn*, mintha maga is csiga volna s magával rántja derék rendőrtársait.

A huszonnégy lépcsőn felvergődve valami félemeleten vagyunk, hol egy ajtót is láthatunk. Hát jó lesz jelezni, hogy a rendőrség fentebb van, mert eddig is sokan dörömböltek már azon az ajtón, azt hívnék, ott van az új kapitányság.

Most tizenkét, végre valahára jó és tőrös lépcsőn jön s ekkor egy fordulóra ismét kilenc lépcső s ott vagyunk az első emeleten.

Hát ide szintén *ki kell irni*, hogy itt van a rendőrfőkapitányság, mert ha nem írják ki, akkor a ki fentebb is keresgél — mert azok még a legkényelmesebb lépcsők — az már a padlásra jut.

Összesen tehát egy félemelet és egyemelet, *negyvenöt lépcső* megmászása után a helyszínén vagyunk. Balra egy ajtó, szembe egy az erkélyre vezető ajtó: ez a egész irány, a merre haladhatunk.

Nyissuk be balra az ajtót: két lépésnyi szobácskába jutunk. Abból balra nyílik egy szoba sebből is egy; ezek jó nagyok, tőrösek. Itt lesz a főkapitány helyisége, melyből ajtót kell törni a falon, hogy a többi helyiségekbe is lehessen errefelé közlekedni. A már említett két lépésnyi szobácskából jobbra egymásután három ilyen kétlépésnyi szobácska nyílik. Az egyikben takaréktűzhely is van; ez hát még csak nem is szobácska, hanem konyhácska.

Most menjünk ki a szembelevő ajtón az erkélyre. Ez fedetlen s korlátján át, ha valami *elkeseredett bűnös leugrik az udvarra*, isten-ucsebe nem hallgatja azt ki többet az új bűnvádi eljárásnak semmitéle kapitánya sem.

Az említett három kétlépésnyi szobácska mellé még *kettő járul*, a hogy az ablakon át láthatjuk, míg végre egy ajtóhoz érünk.

Itt belépünk egy *egylépésnyi ketrebe*, melyből szembe egy üvegajtó néz ránk s látatni engedi a rendőrségi kiadóiroda személyzetét, a mint buzgón munkálkodik. No ez a szoba főrös és tágas. De kell is ilyen nagy hat ember részére.

Az egylépésnyi ketrecből balra nyílik egy ajtó; ez a kétlépésnyi szobácskába vezet. A jobbra nyíló ajtón át egy *takaréktűzhelyes* helyiségbe jutunk, tehát konyhába.

tük, mennyi lett egyszerre a szegény! A lelki szegények, a kik nélkülözik a te jó tanácsaidat; a testi szegények, a kik nem tudnak jóllakni a divatos jótékonyosság üres képmutatásából!

És nincsen többé, a ki a szegényeket megsegítse! Mert mi elfeledtük a te tanításodat, a te példádát. Azóta sok baj ért minket és megedződött a mi szívünk és durvább lett, hogy meg ne lássa másnak bajait. A testi szegény hiába kérkedik rongyaival, mi nem tudjuk betakarni mezitelenségét, a mint te tetted; az éhezővel nem osztjuk meg falatjainkat, a mint te elosztottad; s a lelki szegénynek nem tudjuk megnyugtatni szívét, a mint te megvigasztaltad. Elfeledtük a szeretetet s a te sirodhoz járunk megtanulni annak evangéliumát.

Elfeledtük a szelidséget is, hogy a te áldott, szelid szavaid nem hangzanak közöttünk s a legkedvesebb apostolnak tanítása immár hazug irázissá vált a mi körünkben. A mindennapi élet ezer gondjai számúzik tőlünk a türelmet, a szelidséget, a mire te oktattál s nem a szeretet hangján szólítjuk már egymást, hanem a durvaságén és a közönyösségén.

És nem fakaszt azóta mosolyt ajkunkon a te örökös vidámságod, a te szelid humorod! Elfeledtük a vigasságot és szomorúsággal teljes a mi szívünk, elfeledtük a szelid tréfát, a

könnyü kedélyt és azóta nagy a mi sziveinknek kietlensége: nincsen az az áldott kéz, a mely abban virágot fakaszson!

Mert ha a csüggedő hozzád jött és kezét kitartha: te nemcsak azt adál neki, a miért könyörgött, bőségesen, hogy duskálkodhatott, hanem szeretetednek melegét is reája árasztottad és szelid humorod mutatta a szenvedőknek az élet másik oldalát, azt a szébbet, azt a derültebbet, a melyet hajh, olyan kevesen látunk meg.

És kezdünk megfogyatkozni a mi hitünkben és békességünkben. Mert, hogy most is meghallgatjuk a szent tanítást és befogadjuk az Igét, a mi onnan felülről száll alá, jól eltévén sziveinkbe; de példát, példát azt keveset látunk s az se olyan, mint a tiéd volt: szelid, biztató és könnyü. Mert irva vagyon, hogy a példa jobban fölemeli az embert, mint ha az Igét akármennyire is lelkébe vési.

És kezdünk állhatatlanok lenni a jóban és az Isten házában. Még hogy a te jószágos öreg arcodat láttuk ott, hogy lassan, törődve végzed az Isten dolgát: el-elfogott bennünket is a jobbik szívünk és eltökélvén, megfogadtuk, hogy mi is többet vetünk az Isten dolgára: itt is a te példád vezetett bennünket.

Olyan jól esett a te egyszerű szavadat ott is, a szentegyházban hallani; az ilyen szó kell a szívnek, hogy jól befogadhassa, nem a sok cifra szóval kirakott beszéd, a mi úgy

Ebből jobbra látunk egy ajtót. Ha kérdezzük a rendőrt, a ki véletlenül ott van — ha ott van — merre menjünk, az rámutat a baloldali falra s szól:

— Erre, kérem!

— Ne bolondozzék bácsi, hisz az fal!

— Nem fal az kérem, hanem tapéta.

Szól a nyájas legény és megfogván egy rézgombot, kinyit az orrunk előtt egy meglehetősen liliputi ajtót.

Ezen át bejutunk a *rendőrségi irnok* szobájába, a mely bizony ép akkora, hogy egy asztal, két szék és egy cserépkálya — no meg az irnok — fér el benne.

E szobából balra a már leirt kiadói irodába vezet egy ajtó: jobbra van a *Sárkány* tb. rendőrkapitány szobája... Hát bizony elég *labirintus*, a min át végre meg lehet találni s ő se juthat ki másfelé a szobájából, mint ezen a labirintuson át, melynek torkolata az az említett takaréktűzhelyes lokalitás, melyről a másik ajtó ismét egy kétlépcsés ketrecbe nyílik, a honnan egy kis folyosóféle *valamibe* jutunk.

Ennek a valaminek az ajtaja a *másik ajtó*, melyet az erkélyről láthatunk.

S ha itt akarjuk megközelíteni a pécsi szab. királyi rendőrséget, a valamiből szembenyíló ajtón át ismét egy *takaréktűzhelyes* ketrecbe jutunk, melyből a *Drazenovich* rendőrfogalmazó szobája s ebből a *Schultz* kapitány szobája nyílik. Ők se járhatnak ki azután másfelé, hacsak a *Schultz* kapitány be nem megy a szobájából vezető ajtón az *Oberhammer* tb. főkapitány szobájába s onnan a folyosóféle valamibe vezető ajtón ki nem jön.

Vagyis csak három ajtót kell becsukni az új rendőrségi lakáson s be lesz csukva Pécs város egész rendőrtisztviselői kara a főkapitánynyal együtt.

A *rendőrbiztosoknak* még nincs szobájuk. Az övéké lesz majd *egy-egy konyha*; ott legalább a tűzhelyen az esteli theájukat is megfőzhetik, ha inspekciónak lesz. A *rendőrségi iktatónak* is helyet kell még csinálni. De hát minek volnának a *kőművesek* s minek volna az öt darab kétlépcsés szobácska, ha nem *átalakítás* végett?

Ezeket a konyhácskákat, szobácskákat, kamrácskákat és dupla nullácskákat különben ma valaki így aposztrafálta:

»Itt is lyuk, ott is lyuk!
Ördög tudja, hogy hány lyuk —
Számítsa ki a két főkapitányuk!»

A rendőrség azonban boldog. Fősteti az íróasztalokat, tisztított csinosított — persze utó-

eltévelyedik, hogy meg sem találja az utat a mi szívünkben. Pedig áhítozzuk mindnyájan és kérjük az Isten igéjét.

Es majd elfelejtünk imádkozni, hogy téged nem látunk, mert első voltál mindig ott a nagy templom fényes székeiben s a te imád legelőbb szállt föl az Úr elé.

Hogy a te példád letűnt, azóta vigadunk és táncolunk és úgy keressük össze a szegények filléreit az *jótekonyság* nevében: te könnyen adál a magad keveséből és nem kerested a *fenyesség* alkalmat: jót cselekedni.

Ha pedig lenn vigasságnak volna helye, az Úr ünnepein, ekkor pénzes asztalokat állítunk fel a templom küszöbén, hogy a szegény szűkölködő, a ki Istentől kérni megy be valamit, javától megfosztva jöjjön ki: a *jótekonyság* nevében. Te tudád, hogy nem így parancsolta ezt az Úr, hogy megvámoljuk azokat, a kik ő hozzá akarnak bémenni: hanem te cselekedtél az írás szavai szerint és lón, hogy telett akkor a szegényeknek, jobban, mint mostanában.

S ha telik, ha van miből, ha bővelkedünk Isten kegyelméből: akkor most is adunk egy-két fillért a magunkból: de jobban szeretjük, hogy adtunk, megnyugtatta látni az újságokban, miket ezer szem olvas, ezer fül hall: hogy így tudja a széles világ: hogy kö-

lagos *jóváhagyás* reményében a városi *üres kassza terhére* — s nem gondol rá, hogy *Ariadne fonalát* semmitéle névjelző cifra táblákkal — mint a torony alatt — s egyéb jelzésekkel itt nem fogja nyújthatni a *közönségnek*, mert ebben a *zigzagos labirintusban csak vaktában* lehet — eligazodni!

És most még egyet.

Ma, mikor e sorokat írjuk, éppen az a hir jár, hogy az új helyiség is szűk a rendőrségnek. Pedig maga a rendőrség a *Rangha* őrmester főügyelete alatt ott maradt a torony alatt. Igen ám, de 15 vagy legalább is 12 szobáról volt szó, mikor a közgyűléssel *jóváhagyatták* a bérletet s csak most tűnik ki hogy *nyolc szoba van*, a mely szobának mondható s *van három konyha*, meg *egy csomó ketrecnek beálló lyuk*. S mire ezeket használhatóvá teszik, *megint egy csomó pénzbe* kerül.

Kövágó Őrs.

U. i. Ha hosszúra is nyúlt e cikkely, még korán sincs kimerítve a *mondókám* fele se. Majd folytatom, ezzel a címmel: *Rend-szeres rendszertelenség a torony alatt*.

K. Ö.

Naptár 1900. február 1-én

Naptár: Csütörtök, febr. 1. — Róm. kath. Ignác. — Pret: Ignác. — Görög-kel. (jan. 20.) Eutim. — Zsidó: Adar 1. — Nap két 7 óra 29 perckor reggel; nyugszik 4 óra 59 perckor. — Hold két reggel 8 óra 41 perckor; nyugszik 7 óra 42 perckor este.

Időjárás: A központi meteorológiai intézet-jelzése szerint: nyugaton csapadék, fagypontra körüli hőmérséklet várható.

Hivatalsszolgák bálja a Vigadóban.

Házibál a Petőfi vendéglőben.

Színház: Dunanan apó és fia utazása.

— (Személyi hir.) Br. Fejérváry Imre főispán ma este 8 órakor két napra Budapestre utazik hivatalos ügyben.

— (A mohácsi védgát töltés-ügye.) Megirtuk annak idején, hogy *Koszits* Kamill vármegyei főjegyző Vadnai Jenő II-od aljegyzővel Mohácsra utazott, ahol a mohácsi védgát-töltés megerősítésére szükséges területek kisajátítása tárgyában tárgyalásokat folytatnak az érdekeltekkel. Hogy miként sikerült az eleinte merev és egyezsége nem hajló magatartású érdekeltekkel a kérdést megoldani, arról lapunk legközelebbi számában értesítjük olvasóinkat, miután *Koszits* Kamill

vettük az írás szavait és hogy adtunk és hogy volt miből.

Te magadhoz hívtad a szegényt, a hogy senki se látta, magadnál elláttad, jóval bősegesen vigasztaló szavad, békességre intő igéd nem hiányzott hozzá. És megtiltottad szívónek hogy hálálkodjék és megtiltottad ajkának, hogy hirdesse a te nevedet.

A te jó tetteid más könyvben vannak fölírva. És mi a te sirodhoz járunk, tanulni a jó cselekedeteket. Mert a mi cselekvésünkben nincsen szív és éltető melegség; a mi tetteink hiúsággal és képmutatással vannak telve.

Te az Úr szavát követvén, mindenedet elosztod vala. Mi félünk, ovakodunk és aggódunk szívünkben, hogy elég jussza a mi fényüzéseinkre, szeszelyeinkre, s csak a mi igazán fölőslég, azt dobjuk a szegénynek, nagy fennszóval, várva a hálálkodását, mert fölünknek s szívünknek jól esik hallani min magunk dicsérését: te, a kit az Isten kegyelme gazdagsággal árasztott el: elvontad gyenge testedtől a legszükségesebbet is és szeretettel nyújtad a szegénynek, mert erős volt a te lelked és tiszták a te szándékaid. Te gazdag aoltal és szegény akartál lenni, hogy közelebb légy ahhoz a hi a világot szeretetre oktatta mi szegények vagyunk és áhítozzunk és törekszünk a gazdagság után, a szegényeket el-

vármegyei főjegyző holnap érkezik haza Mohácsról.

— (A holnapi táncmulatságok.)

Holnap este Gyertyaszentelő Boldogaszony ünnepeinek előestéjén tartják a vigadóban az összes városi állami és vármegyei hivatalsszolgák táncestélyöket. Holnap este a Petőfi vendéglőben házibál is lesz. Így tehát a holnapi est ismét egyike fog lenni a vidám, élvezetes farsangi estéknek.

— (Egy kis csillagászat.)

Az 1900-ik év második hónapja köszönt reánk holnap. Egy hónapot már leöröltünk az újévből, a mely csak egy nap volt új s azután olyan régi, közönséges lett, mint 1899. elődje egytől-egyig. Február hónapban a nap 1 óra és 26 perccel nő. Ugyanis február 1-én a nap 7 óra 29 perckor kel és 4 óra 59 perckor nyugszik, tehát a nap hossza 9 óra 30 perc; addig február 28-án a nap 6 óra 45 perckor kel és 5 óra 41 perckor nyugszik, tehát a nap hossza 10 óra 56 perc. A nap a halak jegyébe lép február 19-én éjjel 3 óra 19 perckor. A hold első negyede 6-án lesz 5 óra 39 perckor délután; holdtölte 14-én délután 3 óra 7 perckor és utolsó negyede 22-én este 6 óra 1 perckor lesz. Február hó még a farsang hónapja. Utolsó három napján lesznek a farsang háromnapok s február 28-ikán lesz hamvazó szerda s a vizkeresztől hamvazó szerdáig tartó ötvenkétnapos farsangra jön a — nagybőjt, a mely bár negyven napból áll, mégis hosszabb lesz, mint ime a farsang.

— (Elnök válság.)

A jogászelnök holnapra jogászgyűlést hívott össze, melynek, tárgysorozatába felvette az elnök és titkár leköszönését, továbbá az új elnök és új tisztikar megválasztását. Miért állott be a krízis? Miért mond le a jogászelnök, ki mellett annak pártja oly kitartó volt, kinek megválasztásáról nyilvánvaló lett, hogy pártja oly hatalmas? Tán a pártban dul a belviszály, meghasonlottak volna a reformpárt hívei egymással s elnökükkel? Alig hibetjük. Okát a jogászelnök majd megmondja a holnapi jogászgyűlésen. A tárgysorozatban olvassuk, hogy szőnyegre kerül egy műkedvelői előadás is, melyet feb-

feledjük, hagyjuk őket éhezni és szükségét szenvedni. Mert gyengék a mi sziveink, hogy kövessük az Úr szavait és nincs ki azokat megerősítse.

Nagy sirás vala a te haláloddal a szegény nép között, mert gyámolítójuk istápolójuk elhagyta őket; ki léstem hivatta újra fölvenni az ő ügyüknek súlyos, nehéz igáját?

Ime, ezeket mondja az én egyszerű nefelejtsem ott a te sirodon. Mások nagy, erős szóval tudják hirdetni a te nagyságodat, én csak az én egyszerű számmal mondtam el, hogy mire fordult a világ, mióta a te emlékedet siratjuk.

S hogy rád emlékezünk, szívünkben felrezeget minden nyoma a te életed napjainak, minden tette a te nagy szivednek. S a meddig rád emlékezünk, emléked nem fog jeltelesen maradni, mert nagy szomorúsággal siratja a mi szívünk a te szeretetedet.

A szeretetet szeretettel akarja viszonozni, jót akarunk cselekedni a te példadra, a te emlékednek. A ki mindig futva-futottad, kerülve-kerülted az emberek dicsekedését, most fogadd majd jó szívvel ezt a kis emléket, a mit a te nevedre jól cselekedve állítunk. Ez lesz legszebb záloga a mi hálánk, hogy emléked örökre megmarad szívünkben. Mert a ki szeretett, az örökké él.

B. D.

ruár hó folyamán akarnak megtartani. Beszámol a rendezőség a jogászbárról s egyéb a jogász beléltre vonatkozó ügyeket fognak a holnapi jogászyűlésen tárgyalni.

— **(Vizsgálatok a teológián.)**

Ma délelőtt volt az 1899/900. tanév első felében a pécsi hittudományi fakultáson az utolsó vizsgálat. Az első és másodévesek filozófiából (kritika) tették le szép eredménnyel a vizsgát Lechner Nep. János prodirektor elnöklété mellett összegyűlt vizsgálóbizottság előtt. 3-ág félévi szünet s akkor ismét megkezdődnek a rendes prelekcziók.

— **(Padlás-tűz.)** A Katalin-utca 6. szám alatti házban, mely Lieber György dr. tulajdonát képezi, tegnap reggel padlástűz volt. A lakók észrevették a tüzet s eloltották, még mielőtt kárt okozott volna. Hogy a tűz miből keletkezett, arra nézve az volt a gyanú, hogy valamelyik gyerek a lakók fiai közül, cigarettaival járt fenn a padláson s az okozta gondatlanságával a tüzet. A rendőrség meg is tartotta erre vonatkozólag a vizsgálatot, de semmi bünjelre, vagy bizonyító körülményre nem talált. Egyelőre tehát a tűz oka ismeretlen marad.

— **(Névmagyarosítás.)** Makarics András vízmester pécsi lakos vezetéknévénél »Makaric-ra« kért átváltoztatása belügyminiszteri rendelettel megengedtetett.

— **(Jóváhagyott alapszabályok.)**

A szigetvári iparos ifjuság egyesületének alapszabályait a m. kir. belügyminiszterium a bemutatási záradékkal ellátta.

— **(Az államrendőrség köréből.)** A belügyminiszter kinevezte Blachier Zoltán végzett joghallgatót a fővárosi államrendőrséghez rendőrségi gyakornokká.

— **(Verekedő gyerek)** Ma délután Bosnyákovich Lajos, tízenkétéves gyerek, megtámadta a belvárosi iskolából kijövet Horváth Rezső tízéves gyereket és azt véresre verte. A verekedő gyereket felvitték a rendőrségre, hol most folytatják ellene az eljárást.

— **(Meglopott a társát.)** Együtt szolgáltak Bányatelepen Kaploncai Mari és Ráski Anna. Ez utóbbi tegnap eljött szolgálati helyéről és elhozott a Kaploncai Mari szekrényéből három méter ruhaszövetet. A káros lopásért feljelentette most a rendőrségnél, hol folyik ellene a vizsgálat.

— **(A vásár számokban.)** Országos vásárunk forgalmát jelenti a következő kimutatás: átiratott 368 esetben ló, 6 csikó, 117 tehén, 164 ökör, 14 üsző, 198 tinó, 90 borjú és 93 esetben sertés. Összesen tehát 948 átirás történt, vagyis 948 adásvétel köttetett.

— **(Esküvő.)** Ma délután 4 órakor kötött házasságot a pécsi állami anyakönyvvezető előtt felső-őri Cseresnyés Géza, 19-ik honvédgyalogezredbeli főhadnagy, néhai Cseresnyés Sándor kir. ítélőtáblai tanácselnök fia, Schunk Emmával, néhai Schunk Ottó mérnök leányával. A házasságkötésnél ítanuk voltak Peitler Imre, törvényszéki bíró és Schunk Ri chárd gyógyszerész.

— **(A királyképek.)** A budai kir. várpalota néhány remekművű disze pécsi termék. Itt készültek nálunk a Zsolnay-gyárban, mely gyárnak jó hírét csak öregbitik ezek a várpalotai munkálatok, melyek sem művészi, sem ipari szempontból mi kívánni valót sem hagynak hátra. A királyképekkel annak idején

lapunk művészeti rovatában terjedelmes cikkekben már foglalkoztunk s azok művészeti részéről terjedelmesen, a gyár festőművészeinek szakszerű információja alapján beszámoltunk. A királyképek — melyek mindegyike valószínű műremek, Roskovics Ignác kartonjai szerint készültek s maga a tervező-mester is, ki az ősszel idelent járt, Morelli tanárral a legnagyobb elismerés hangján szólott a képek, illetve másolatok precíz hűsége és művészi kiviteléről. Most tehát csupán az ipari részről kell még néhány szót szólnunk, mely főleg abban kulminált, hogy mily hatással lesz a királyképekre a tűzzel való rögzítés, vajjon nem vesz-e kárba a gyár tetemes befektetése, a művészek fáradságos munkája. A királyképek közül 6 drb. a tegnapi nap folyamán teljesen elkészült, még pedig: *II-ik Endre*, *Szent-László*, *Szt.-Margit*, (másolta Darilek Henrik), *I. Béla*, *Könyves Kálmán* és *Szent Erzsébet* (Másolta Nikelszky Géza). A képeknek, máj február hó 5-én Pesten kell lenniök, hogy ő felsége megtekinthesse őket. A királyképek, a mennyiben kizárólag művészi technikai jelleggel bírnak, a zsűri elfogadása után ki lesznek állítva Budapesten még a Párizsba küldés előtt vagy a városligeti műcsarnokban, vagy az üllői-uti Iparművészeti iskola muzeumban — attól függ, hogy hol áll még megfelelő hely rendelkezésükre. Tehát Budapesten lesznek csak a nagyközönség megtekintésére bocsátva — hol természetesen megfelelő körben, dekorálva, eredeti értékkel bírnak. — A képek megítélésénél főleg azt kell tekintetbe venni, hogy azok oly produktív önálló technikai alkotások, mikhez eddig még csak hasonló, azoknak megfelelő dolgok nem készültek sem külföldön, sem magában a Zsolnay-gyárban. Az óriási technikai nehézség azonban nincs a másolatok hátrányára, mert azok az eredetieket — úgy impresszióban, mint legkisebb részleteiben hűen visszaadják. — A háttér mindenütt utólérhetetlen nehéz antik arany-brokát megoldást nyert, mely ha nem is egészen megegyező a felfogás intenciójával, a maga nemében bámulatot kelt. A zsűrinek bizonyára nem lesz ellene kifogása és megalkuszik azzal a tudattal, hogy másként nem sikerülhetett. Párizsba a képek közül valami 4 drb fog csak felküldetni, mert már a hely sem engedi meg, hogy a Szt. István terem teljes egészében képviselve legyen. A szent István terem Thék Endre üllői-uti butorgyárában lett felállítva s ott fogja 5-én ő felsége is megtekinteni őket.

— **(Apad a Duna.)** A beállott jégzajlás és olvadás folytán az elmúlt napokban áradt a Duna és Mohács alatt, valamint Paksnál kiömléssel fenyegetett olyannyira, hogy a védelmi munkálatokra megtették az előkészületeket, melyekre szerencsére nem volt szükség, mert tegnap óta a folyam lényegesen apadt, s így a tartós esőtlen időjárás mellett bizton reményelhető, hogy a fenyegetett községek túl vannak a veszélyen.

— **(Kleptománikus asszony.)** Schreiber János árpádi lakos panaszt emelt a napokban a községi előjáróságnál, hogy valaki udvarából egy favágó baltát ellopott. A nyomozás során sikerült a tettest Weiszklein Józsefné személyében kideríteni, kinél meg is találták a lopott baltát. Az asszony nem tagadta a lopást és készségesen visszaadta a

baltát. Azzal védekezett, hogy őneki bizonyos időszakokban muszáj lopni, szóval kleptománikus. Miután a község számos lakója, kikre a koldusasszony mint tanukra hivatkozott, igazolták, hogy Weiszkleinné már több ízben megtette, hogy kisebb ellopott dolgokat másnap nagy bocsánatkérések között vissza vitt gazdájának, valószínű, hogy a bíróság — melynél az asszonyt dacára védekezésének — feljelentették, fel fogja menteni. Az asszonyt egyébként orvosi megfigyelés alá adják.

— **(Bulletin a vizről.)** A Tettye vizállásáról a főmérnöki hivatal ma a következőket jelenti: A vizek tele vannak. A tettyei forrás vízszolgáltató képessége f. hó 31-én reggel 4860 köbméter.

— **(Meglopott bosnyák.)** Tipikus alakjai az országos vásároknak azok a Boszniából el-elranduló szerbek, kik vörös fezzel a fejükön a bosnyákokat adják, s mindenféle csillogó ékszereket, karpereceket, cigarettaszipkát és csibukokat árulnak. Egy ilyen alak ma délelőtt a Megye-utcán óriási népcsovéletet okozott jajveszékkel kiabálásával. A járó-kelők nem tudták elképzelni, hogy mit jelent ez a leginkább szerb nyelven elmondott jeremiáda, míg végre ki tudták sütni, hogy a bosnyáknak némi dolga akadván egy házban, a kapu alatt hagyta kosarát, melyből valaki két pár topánt, néhány szivarszipkát és egy csibukot ellopott. Végre is, midőn belátta a bosnyák, hogy jajveszékeltése mit sem ér, néhány járó-kelő tanácsára megnyugodott és panaszt tett az esetről a rendőrségnél.

— **(Megváltoztatott lakbérszabályzat.)** A köztisztviselők lakbérilletményeinek beosztása — a m. kir. belügyminiszternek a honvédelmi miniszterrel egyetértőleg 1895. évben öt évi joghatálylyal kibocsájtott rendelete folytán — a katonai lakbérilletmények beosztásával körülbelül egyforma volt. Az utóbbi időkben felhangzott panaszok azonban igazolták azt, hogy ez a lakbérilletmény-beosztás nem vált be s hogy a köztisztviselők a katonai tisztii fizetésekhez képest jóval csekélyebb fizetéseket élvezvén, a lakásviszonyok általános drágulása folytán gyakran törzsfizetésükből kénytelenek lakbérilletményeikre ráfizetni. Erre tekintettel a belügyminiszter most a megyei és városi köztörvényhatóságokhoz körrendeletet bocsájtott ki, melynek alapja a *tisztviselők lakbérilletményi beosztásának 1901. évi január hó elsejétől kezdődő 10 évi joghatálylyal való megváltoztatása, illetve szabályozása*. A belügyminiszter egyben utasította a köztörvényhatósági bizottságokat, hogy állapítsák meg városok és községekként a lakbér minimum- és maximumát, hogy ezek egybevetése után megállapítható legyen az átlag, mely a lakbérilletmények új beosztásánál alapul fog szolgálni.

— **(Tűz.)** Mint értesülünk, tegnap este Pellérdén Dékány Ferenc ottani lakos házának teteje eddig ismeretlen okból kigyuladt s rövid idő alatt hamuvá égett. A tűz keletkezésének oka ismeretlen.

— **(Még egy mixéria.)** Tele vagyunk panaszszal. Ha úgy elkezdenők a jeremiádat, néhány lapot tökéletesen be lehetne velük tölteni. Tudjuk, hogy szavunkat hiába emeljük fel, elhangzik az, mint a pusztában kiáltó szava s talán csak egy-két olvasónk szív-

ben talál visszhangra, de a kiket tulajdonképen illet, tán el sem olvassák apró-cseprő bajainkat, kisebb gondjuk is nagyobb annál, hogy velünk törődjenek. Bár tudjuk ezt, még sem csüggedünk. Hátha egyszer mégis meghallgatnak bennünket is. Pécs nagy városnak tartja magát s mi tagadás, némely tünetek erre engednek következtetni. A másik pillanatban azonban már keserűen csalódunk: Pécs csak nagyzási hóbotban szenved. Lehet-e valamely várost nagy városnak nevezni, hol a közönség kényelmére stb. stb. nincsenek tekintettel? Csak egyet! Éjjel fiakkert nem lehet rögtön kapni, néhány félórába s 4—5 koronába kerül, míg valaki tud ily közlekedési eszközt találni, ha szüksége van rá. Előállhat az eset, hogy bárki a kávéházban rosszul lesz, vianék gyorsan haza, vagy a kórházba, jaj de nincs koesi, mire egyet fognak, kényelmesen meg is halhat. Ez is tán nagyvároshez illő állapot!

— (A legkövérebb ember halála.) Hamburgból jelentik, hogy a világ legnehezebb embere, Naucke Emil, tegnap meghalt. Naucke 450 fontot nyomott. A mint egy jótékonyági ünnepélyen Hausen törpe komikussal egy kerékpár táncot produkált, szélhűdés érte és a rengeteg test holtan bukott le a kerékpárról.

— (Sándorka.) Sándorka mindössze hatéves kis fiú, ki nyáron át azzal szokott foglalkozni, hogy édes apjának libáit őrzi, télen pedig amúgy gyerek módjára a ház körül foglalatoskodik. De Sándorkának ki tudja mi jutott eszébe, egyszerre csak megunt a zöld

zsallukáteres ház hófehérre meszelt falát, nem gondolt a nyári hímesrétre, legelő libákra és elment — elszökött hazulról! Apja, Nagy János egyik szomszédközségbeli gazda, könnyes szemekkel így panaszkolta a dolgot s most keresik a kis Sándorkát, a kin távozásakor rövid szürke kabát, fekete magyarnadrág, csizma és fekete pörgekalap volt.

— (A patkány mint szimbólum.) Néhány esztendővel ezelőtt a fiziológusok sokat tárgyaltak arról, milyen nagy szerepük van a patkányoknak a ragadós betegségek, különösen pedig a pestis széthurcolásában. A Journal des Débats pedig úgy véli, hogy ennek a fölfedezése nem a modern tudomány érdeme. Ez a fölfedezés ugyyszólván olyan régi már mint maga a világ, mert már a régi egyiptomiak is a pestis szimbólumául tekintették a patkányt. A tébai Phta templomban a pusztítás Istenét is patkánynyal a kezében faragták ki. De nem ez az egyetlen bizonyíték, még van sok más is az egyiptomiak történetében és legendáiban. A hagyomány az beszéli pl., hogy Szanhéribnak aki Egyiptomot meg akarta hódítani, sietve vissza kellett menekülnie Ninivébe, mert Phta éjszaka seregétől küldte rá a táborra a patkányokat. Ez a hagyomány nyilván egyiptomi módosítása a királyok könyvéből való annak a fejezetnek, amelyben arról van szó, hogy Isten angyala egy éjszakán át 185.000 asszirt pusztított el.

— (31-én.) Ma délelőtt az egyik utca sarkon egy ismert koldus kéregetett több kevesebb

eredménytel. Arra megy egy elegánsan öltözött fiatal ur is.

— Csókolom a kezeit nagyságos ur!

— Nekem szól e címzés?

— Igen nagyságos ur!

— S mit akar?

— Egy-két fillért (már beleélte magát az új valuta rendszerbe!)

— Hallja maga, ha sötét volna én is, maga mellé állnék! . . . hisz ma már 31-e van!

— (Az információ.) Ha valaki hiteltre szorul, az körülbelül olyas valami, mintha lutrin játszik. Nem tudja, hogy a boltos, vagy a pénztintézet kitől kérdezi meg, hogy vajjon hitelképes-e egyáltalán és meddig s van-e vagyona vagy keresete, szóval — képessége arra, hogy fizessen. Ha rendben van a szénája, ez mindegy volna. Akárki néz lelkiismeretesen és becsületesen a viszonyai után, egyebet nem mondhat, mint, hogy képes megfelelni annak a summának, a mit fölvesz. Csak hogy az a baj, hogy az információ teljességgel nem megbízható. Ilyen irodát — kevés kivétellel — nem is nyitnak azzal a tisztességes szándékkal, hogy tárgyilagosan kiszolgálják a hitelezőt is és azt is, a ki adóssá szándékozik válni. Találomra kikombinálnak valami feleletet arra a kérdésre, hogy hitelképesek vagyunk-e s még mi lenn tapossuk nehéz munkában az utcát s egynémelyikünknek talán végtelenül fontos az, hogy megszavazza-e a bank a kölcsönt vagy sem, fenn valami büroiban a viszonyainkkal teljesen ellenkező infor-

egygyé olvadnak, vagyis inkább vágyát az képezi, szereszen és szerettség. Az ilyen lányok abban a hitben élnek, hogy a férfiak ugyanigy éreznek.

Igen, ő szeret, szeretett első pillanattól kezdve. — Vajjon mit fog most tenni? Meg fogja-e kérni a kezemet?

Mert ez a két fogalom: szerelem és házasság is elválaszthatlanul össze van kapcsolva az ártatlan fiatal leánynál; legalább, ha magáról van szó.

Igy élte bele magát lassan abba a gondolatba, hogy Giacometti nejevé lesz.

Astán hirtelen eszébe jutott, hogy mint bánt vele és büszkesége fellázadt ellene.

— Az ő neje? Sohasem. Nem akarom többé viszontlátni.

És ha valaha még átlépné házunk küszöbét, én vissza fogok vonulni szobámba.

Iparkodott, hogy beletalálja magát a ma reggeli felháborodásába, és jól esett volna neki, ha tudott volna sirni, de maga sem tudta miért, úgy érezte, hogy a szívében megsebzett pont már nem volt annyira érzékeny.

Önmagával meghasonolva hagyta el szobáját és atyjához ment, aki fájos lábát egy széken kinyújtva olvasásba volt elmerülve.

Kamilla hozzálépett és hizelegve csókot nyomott homlokára a vörös hajfürtök közé. Jaufre mosolygott, anélkül, hogy szeméit felemelte volna.

A nap már lemenőben volt és a forróság után friss, üdítő szellő lengett.

Kamilla kezdte ismét jobban és könnyebben érezni

— A nyomorult, e gaszickó, hát minek tart engem?

El volt keseredve önmaga iránt is, mert azt a megszégyenítést eltűrte minden ellentállási kísérlet, egyetlen kiáltás nélkül. Még atyjához sem futott, amikor Giacometti már elment.

Micsoda belső hatalom lehetett az, ami akaratát abban a pillanatban megbénította?

Amikor felébredt, szilárdul feltette magában, hogy atyjának mindent elfog mondani. De minél tovább gondolkozott efelett, annál jobban reszkedett a következményektől, amelyeket vallomása maga után vonhatna.

Hisz akkor atya kémytelen volna a tiszttel megverekegni. Hátha ez megölné?

És a városban közbeszéd tárgya lenne!

Mindez pedig sohase moshatta le többé ajkáról azt a csókot. Nem, inkább hallgatni fog. Elrejti titkát magában. Talán így legkönnyebben elfelejti, amit a tiszt ellene vétett, — vagy legalább is meg fogja kísérelni, hogy ne gondoljon többé erre.

— Hanem azt nem fogom tűrni — kiáltotta, hogy ez a Giacometti újra átlépje házunk küszöbét.

Felöltözött és lement. Jaufre már a kertben volt, hangja hallatszott.

Mintegy megkövülve állott meg a küszöbön.

Giacometti érkezett oda a part felőli kis lépcsőn s a rostélyajtóhoz támaszkodva beszédbe elegyedett a doktorral.

Ajkait erősen összeszorítva sietett Kamilla feléjük. Az apja megcsókolta mind a két orcáját.

— Te álomszuszók — korholta mosolyogva — hát

mációt firkálnak s ezzel tönkre teszik a megszorult ember élni tudását. A kereskedelemügyi miniszternek eszébe jutott, hogy ezzel a szédélgéssel is kellene valamit csinálni s leiratot intézett a városi tanácshoz, hogy az ily tudakozódó irodáknak vannak-e hatósági igazolványaik, vagy iparengedélyeik. Ha nincsenek, úgy szigorú feladatává teszi a hatóságoknak, hogy az ily irodák működését szüntessék meg.

— (Kellemetlen karamból.)

Az éjjel ketten mentünk haza. Jól egymásba kapaszkodtunk, hogy esetleg el ne téveszszük egymást a nagy sötétség miatt. Lassan, óvatosan bandukoltunk az utcákon végig, néhány skatulya gyufát is elgyujtogattunk, hogy néha lássunk egy kis világosságot is. A mint a kispicra értünk, először egy hatalmas koppanást s utána keserves feljajdulást hallottunk.

— Ki az, mi az? — hangzott szavunk az éj setétjén át.

— Én vagyok!

— A nevét ember, a nevét s hogy miért tölti be jaj szavával a felséges éji magányt?!

— Kaszás Mihálynak hívnak engem s azért kiáltottam, mert neki mentem fejemmel ennek a hirdető oszlopnak. Átkozott sötétség s ezerszer átkozottak, kik e sötétséget szeretik.

— Eget ostromló átka semmit sem használ; járjon máskor lámpával! Fogadja részvétnket.

Ezzel folytattuk utunkat s még a Ferenctiek utca derekán is hallottuk monologját.

Farsangi naptár.

Eddig a következő bálók vannak készülében a farsangra:

Február 1. Hivataloszolgák táncvigalma a Vigadóban. — Házibál a Petőfi vendéglőben. — Szentlőrinci uradalmi táncestély. — Házibál Sörös Mihály vendéglőjében (Irgalmasok u. 8.)

Február 2. Pécsi Máv. altiszti-kör táncvigalma a Vigadóban.

Február 3. A pécsi kádársegédek bálja a Scholz sörházban. — Önkéntes tűzoltó testület bálja a Vigadóban. — Felsőmindszenti tűzoltók bálja. — Zártkörű polgári bál a Baumgärtner-féle vendéglőben (Lówy-palota.)

Február 4. Pécsi Petőfi kör alakuló ünnepélye a Scholz-sörházban.

Február 6. A Pécsi Dalárda dalestélye a Vigadóban.

Február 8. Színészek és hírlapírók elite táncestélye a Vigadóban.

Február 10. A pécsi nemzeti kaszinó bálja. — Pécsi kereskedő ifjak farsangi mulatsága a Vigadóban.

Február 13. A Kath. Kör táncestélye.

Február 14. Herczenberger-féle délutáni kottéria táncestélye a Vigadóban.

Február 15. Nagy polgári bál a Vigadóban.

Február 17. Tornaegyesület álarcos bálja a Vigadóban. — Lakatos és vasmunkások bálja Scholz nál.

Február 18. Pécsi Dalárda farsangi estélye a Vigadóban.

Február 19. Herczenberger-féle délutáni kottéria táncestélye a Vigadóban.

Február 20. Posta és vasuti tisztviselők családias táncestélye a Vigadóban.

Február 22. Házibál a Hétfejedelemben.

Február 24. Pécsi jótékony nőegylet jelmezbálja a Nemzeti Kaszinóban.

Február 26. A Kath. Kör tombolával egybekötött táncestélye.

Február 27. A Pécsi Polgári Daloskör farsangi estélye a Vigadóban.

Művészet, irodalom.

○ Goldstein Számi Pécs város színházi publikumának az a része, mely tegnap este a színházban volt, bátran elmondhatja, hogy:

— Láttuk Goldstein Számit!

Mert mindazok, kik nem Gyöngyi Izsó, a Vigszínház jeles tagjától látták ezt a szerepet, csak elenyésző töredékét kapták annak az élvezetnek, melyet ez a fővárosban oly gyorsan népszerűvé vált életkép nyújtani képes.

Gyöngyi Izsó volt az, ki az új honpolgár alakját népszerűvé, nagygyá tette, ki kivívta azt, hogy ez a kacagtató jelenetekkel teli vidám szindarab, rövid idő alatt ezer előadást érjen meg.

Tegnap este telt ház előtt ment a darab s hogy nem zsufolt ház előtt került színre, annak egyedüli oka az volt, hogy a publikum ama része, mely idejében nem értesült Gyöngyi Izsó távozásáról, már a múlt héten reper-toiron maradt Goldstein Számit nézte meg. Gyöngyi Izsó tegnapi szereplése nem szorul dicséretre, mert akik látták, ugys megalkották maguknak alakításáról fogalmukat, mely egybehangzóan csak az lehetett, hogy Goldstein Számi alakjának csupán Gyöngyi Izsó lehet a kreálója. Volt is taps bőven. Ugyszól-

illendő az, hogy bucsut sem vettél Hocéktól? Tudod, hogy már délre jár az idő?

— Nagyon fáradt voltam — mentegetőzött a leány.

Giacometti üdvözölte, de miután a leány nem viszonozta köszöntését, nyugodtan tovább beszélgetett az orvossal. Hidegvérűsége meglepte Kamillát. Tanakodott magában: hát álom volt csak, ami tegnap történt. Nem, nem, ez lehetetlen. Az a csók ismeretlen gyönyörre tannította meg. És ez az ember még ide merészkedik jönni és még hozzá milyen egykedvűen cseveg az apjával!

Giacometti hamarosan elbucszott, azt hozva fel mentségül, hogy terepfelvételeket csinál. Reggeli közben Jaufré nagy elismeréssel beszélt a fiatal tisztról, dicsérte szakképzettségét, nyílt esztét, egészséges életbölcseletét, pompás ötleteit.

— Én ki nem állhatom — vágott közbe Kamilla.

Erre a megjegyzésre vállat vont az apja.

— Furcsa — mondta — hogy mihelyt komolyabb szándékkal közeledik hozzád valami fiatalember, rögtön ellenszenvezel vele.

Kamillának erre a szemrehányásra köny szökött a szemébe. Jaufré megbánva szavait, gyöngéden magához ölelte leányát.

— Ne pityeregj, Milcsikém — engesztelte — bánom is én, cselekedj a kenyed-kedved szerint. Hanem, ha kedvembe akarsz járni, ne légy barátságtalan Giacomettihez. Most, hogy Hocék elmentek, nagyon unalmas esték elé nézünk s a köszvény is kinezni kezd.

Kamilla nem felelt. Az ablakhoz ment s elmerengve nézte a napfényes, mocsolygó tájat s elgondolkodott. Ott

jár-kél valahol az az ember. — Vajjon jut-e most eszébe? Nem felejtett-e el, hogy mire vetemedett?

A tegnap minden aprócska emlékét lelki szemei elé idézte. Olyan vakmerőnek, olyan gyalázatosnak tűnt fel előtte a tette, hogy nem gondolhatott egyebet, minthogy mámoros volt. »Nem, mégsem, fűzte tovább gondolatait, hiszen alig ivott valamit s a legjózanabb maradt az egész lakodalmas társaságban.«

— Hát még csak azt sem hozhatja fel mentségül, — gondolta Kamilla. Tettét előre meggondolta. Nem üldözött-e egész estén át tekintetével? És milyen tekintet! Se Bertát, se Mártát nem nézte olyan tekintettel, miért éppen engem?

Az a gondolat, hogy a tiszt figyelmét csak ő tudta kizárólag lekötöni, mégis büszkeséggel töltötte el. Érezte, hogy mindazok, akiknek szemei egyszer az ő ritka szépségének borából ittak, egy megittasultak, hogy eszüket vesztették tőle. Igen, ez volt a kulcsa a Giacometti esztelen magaviseletének amaz estén. Ő, aki oly higgadt volt máskor és úgy tudott magán uralkodni, egy pillanatra elvesztette a fejét. És habár önmagának se merte bevallani, hiszelgett neki, hogy ez a férfi mégis valami más, mint a többiek. Más életmódja volt, mint a tonneinsi férfiaknak. Bizonyosan sok nőt láthatott már.

Ekkor egyszerre nagyot ugrott gondolata:

— Vajjon szeret-e?

Különös, de könnyen érthető tény az, hogy valamennyi fiatal leány, aki még igazán tapasztalatlan, képtelen megkülönböztetni, ha egy férfi szereti-e vagy csak vágyik utána, mert a saját szívében szerelem és vágy

ván minden jelenetét megtapsolták a nézők s kupléit, melyek előadásához szintén csak Gyöngyi Izsó ért, annyiszor meg kellett ismételnie, hogy végül is kénytelen volt a publikum — mely akár örökig is elhallgatta volna a kuplékat — belátni, hogy agyonfárasztani a vendég művészt nem lehet. A pécsi publikumnak régi ismerőse, kedvence Gyöngyi Izsó, de ha mindeme kötelekekről meg is feledkeztek volna az emberek, tegnapi alakítása oly hatással volt a közönségre, hogy Gyöngyi Izsó — kiről reményeljük hogy szinpadunkon mielőbb viszontláthatjuk — itt mindig lelkes fogadtatásban fog részesülni. A mi színészeink is mindannyian derekasan megtették hatásukat.

○ **Apró komédiák** címmel Kovács Rezső, ref. kollegiumi tanár, egy kötet elbeszélést ad ki, nagybárára humoros történeteket. A 200 oldalra terjedő könyvnek, a melyet Gombos Ferenc kolozsvári kiadó nyomtat, előfizetési ára füzve 2 korona. Megrendelhető a szerzőnél. Az előfizetési összeg a szerző címére lehetőleg febr. 20-ig küldendő be.

○ **A Művészvilág** legutóbbi száma ismét csak azt bizonyítja, hogy ilyen kitűnően szerkesztett, ténylesen illusztrált hetilapja még nem volt a magyar közönségnek. Zemplényi P. Gyula vezércikkében Röpke gondolatok a magyar becsületről — amugy magyarul kimondja az igazat. Novellákat hazai írók közül Barsony István és Fridrik Imre írtak a a füzetbe, az előbbi ismét el-elkalandozik kedvenc pusztáján, míg utóbbi a nagyváros zajából meríti hangulatát. Színházi bírálatok, rendkívül bő irodalmi és mozaik rovat egészítik ki a füzetet, melynek gyönyörű címlapját Polgar Károly, Münchenben élő hazánkia, többi illusztrációját pedig Józsa Károly, Kober Leo és néhány nevesebb külföldi művész rajzolta. A Művészvilág ujonnan belépő előfizetői ajándékkul kapják a díszes és tartalmas karácsonyi albumot. Előfizetési ár: egész évre 16 korona, fele évre 16 korona, fél évre 8 korona, negyed évre 4 korona, egy hónapra 1 korona 60 fillér. Megrendelhető a kiadóhivatalban (Budapest, VI., Podmanický-utca 1. sz.)

○ **A kegyelmes asszony gyermekei.** A »Legjobb könyvek« című regénytar legújabb kötetében Wolzagen Ernő jut szóhoz, azt hisszük, hogy az olvasó közönség ezt igen szívesen veszi. És ez igen természetes, mert Wolzagennek »A kegyelmes asszony gyermekei« című regényében kellemes, jóízűen megírt történeteket kap, igen ügyesen megrajzolt és találatosan jellemzett alakokkal. A kegyelmes asszony gyermekei című regénnyel a legjobb könyvek feltétlenül jó olvasmányt ad közönségnek, amely azt is kénytelen lesz beismerni, hogy az egymást követő kötetek a változatos tekintetben is figyelemre méltók. A regényt az érdeklődők egy koronáért szerezhetik meg, akár a *Legjobb könyvek kiadóhivatalában* (Váci-körút 78.), akár pedig a könyvesboltokban. A kötet belső borítékán a már eddig megjelent könyvek címei is föl vannak sorolva, megjegyzésével annak, hogy azok, ugy együttesen, mint külön-külön is kaphatók kötetenként 50—50 krajcárért.

○ **Litzenmayer kiállítás.** Litzenmayer Károly világhírű festőművésznünk hátrahagyott műveiből rendezendő kiállítás február 10-én nyílik meg Budapesten a műcsarnokban. A kiállításra többen engedtek át Litzenmayer-képe-

ket, közöttük Sikorsky Tádéné Zsolnay Julia urnó is Pécsről.

○ **Magyar Szó.** Ez alatt a cím alatt új napilap indul meg a fővárosban február elsejével. Pártoktól teljesen függetlenül, a legtisztább szabadelvűséget fogja szolgálni, jelszavául az igazság szent elvét írta zászlajára, mely körül a magyar újságírók színe-java csoportosul. Naponként este 6 órakor jelenik meg s így a vidéki olvasók az ország legtávolabbi részén is már korán reggel kezűkhöz kapják az újságot. Az új lap szakítani fog a napilapok megrögzött sablonjával s formában úgy, mint tartalmában új és eredeti lesz. Pontos, megbízható értesülések, aktuális közlemények, az igazság pártatlan kimondása bizonyára hamarosan népszerűvé teszik az új lapot, a melynek előfizetési ára egész évre 28 korona, fél évre 14 kor., negyed évre 7 kor., egy óra 2 korona 40 fillér. Egyes szám ára 10 fillér. Mutatványszámokat ingyen küld a kiadóhivatal (Bpest, Sarkantyus-u. 3 sz.).

Folyó sz. 124. Idénybérlet 124. sz. Páros bérlet.

Nemzeti Színház.

Csütörtök 1900. február 1-én
Dunán apó és fia utazása.
Offenbach operettje 3 felvonásban.

Heti műsor.

Péntek: d. u. Ripp van Winkle, este Aranykakas.
Szombat: Mártír.

Törvénykezés.

§ **Csődök.** A pécsi kir. törvényszék Beck István németbolyi lakos timár-mester ellen a hitelezők kérelme folytán elrendelte a csődöt. Csődbiztos *Vodicska* Ferenc kir. törvényszéki bíró; tömeggondnok *Rüll* Béla dr. mohácsi ügyvéd, helyettes tömeggondnok dr. Németh Arthur pécsi ügyvéd. Bejelentési határidő 1900. évi március hó 5-ike; a felszámolás határidője 1900. évi március hó 14-ike. A pécsi kir. törvényszék, mint csődbíróság közhírré teszi, hogy *Blum* Miksa pécsi bejegyzett kereskedő elleni csődügyben *Porges* Miksa dr. volt csődbiztos más ügykörbe történt beosztása folytán új csődbiztosul *Göbel* Gyula kir. törvényszéki bírót nevezte ki.

§ **Járásbíróság Barcon.** Ugy látszik, hogy a barcsi kir. járásbíróságot még ez év folyamán felállítják. A járásbíróság költségei az igazságügyi miniszter ez évi költségvetésében már befoglaltatnak s pár napja felhívták Barcs község közönségét, hogy a járásbíróság számára alkalmas helyiséget sürgősen jelöljön ki.

§ **Csendőr becsület.** A múlt év augusztus 5-én *Tóka* József berkesdi lakosnál két csendőr jelent meg, kiket a szolgabíró küldött oda. Küldetésükhöz híven előkérték *Tóka* uram fegyverét, minthogy nem volt hozzá engedélye. *Tóka* József azonban ragaszkodva engedélytelen fegyveréhez, vonakodott azt a csendőröknek átadni, sőt mi több, zsiványoknak címezte őket, meg csavargó stb. eféle kitételekkel illette őket. Persze a kötelességüket teljesítő csendőrök feljelentették őt s ma vont

felelősségre őt a pécsi kir. törvényszék hatósági tag elleni becsületsértésért, melyben a tanuvallomások alapján bűnösnek is találta s mint ilyent 20 korona pénzbüntetésre ítélte, melyet behajthatatlanság esetén két napi fogházzal válthat meg. *Tóka* József persze felebezett, de terhére a kir. ügyész is.

§ **Magánlak sértés.** Pécsváradon lakik *Schanzer* Henrikné, szül. *Leichter* Rozália, kit az orvosok egyhangulag idegbetegnek ismernek el. Ennél a beteg asszonynál lakott még 1897. december 17-én *Tiber* Gyula ügyvédi irnok feleségével, kik *Schanzerné* már ekkor 40 frt lakbérrel tartoztak. Ő beperelte a fizetni nem tudó házaspárt a járásbírósnál, hol részére kedvező ítéletet hoztak, a mennyiben *Tiberék*nek ki kellett volna hurcolkodniuk a lakásból, mit ezek meg is ígértek. Mielőtt azonban tényleg összepakoltak volna, egy nap mindketten eltávoztak hazulról. Ezt az alkalmas pillanatot felhasználva *Schanzerné* behatolt a szobába s most ő kezdte a lakóinak butorát összepakolni. Háborítlanul folyt a munka mindaddig, míg a járásbíró egy-két csendőrrel nem jött. Ekkor az asszony megrémülve az ablakon át menekülni akart a szobából, de szerencsétlenségére, mert olyan jó kondícióban van, hogy a dereka az ablak közé szorult úgy, hogy se ki, se be nem tudott menni, mindaddig, míg ki nem szabadították a komikus helyzetből. *Tiberék* ennek folyán *Schanzerné* ellen »magánlak sértés« címén panaszt emeltek, mit a pécsi kir. törvényszék a mai végtárgyaláson elejtett és pedig *Szigethy* Dávid dr. bizonyítványa alapján, mely szerint az amugy is izgatott, idegbeteg asszony akkor nem volt beszámítható állapotban, alig tudtak lecsillapítani ingerültségét.

Szóbeli tárgyalások jegyzéke a pécsi kir. törvényszéknél.

1900. február 1.

1. *Martines* Jakab és társai — *Martines* Ilia és társai d. e. 9 órakor.
2. *Vasas* község volt urbéresei — *Nedoli* György és társa délelőtt háromnegyed 10 órakor.
3. *Weisz* Miksa és társa — *B. Deucht* és tsa d. e. fél 11 órakor.
4. *Mautner* Mór — *Wallerstein* R. utóda cég d. e. egynegyed 12 órakor.

Pécs szab. kir. város

meteorologiai állomása jegyzetei

1900. január 31. reggeli 7 órakor.

Barometer (redukált) = mm. 52.8 (súlyedő.)

Hőmérsék = 3.2 °C.

» maximuma : 7.9 °C.

» minimuma : 3.8 °C.

Párányomás : 4.8 mm.

Relatív nedvesség : 83%.

Felhőzet : 10° Str. Dum. S. W.

Szélirány s erő : N. W. 2.

Csapadék 24 órai : 10° mm. ●

Hó : 0

Hüemelkedés és derülés várható.

T a n ú g y.

)(**Államsegélyek.** A m. kir. vallás- és közoktatásügyi miniszter özv. *Burger* Józsefné pellérdi tanító özvegyének és *Werner* Magdolna volt tanítónőnek 200 korona nyugdíjt pótló állandó államsegélyt engedélyezett.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése jan. hó 31-én. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A képviselőházban ma tárgyalták a 30 milliós közösüges póthitelre vonatkozó pénzügyi bizottsági jelentést.

Szabó Imre előadó annak előterjesztése mellett, hogy a felmerült túlkidást a monarchia szükséges fegyverkezése okozta, elfogadásra ajánlotta a jelentést.

Komjáthy Béla tiltakozik ilyen túlkidások ellen. Még a kormánypárton se tudják, hogy mire lett elkölve ez a rengeteg összeg s mégis készek azt vakon megszavazni. Ki látta a delegáció tagjai közül a 30 millió elszámolását? A hetvenes években még két millió túlkidás ellen is felszólt a kormánypárt padjairól Zsedényi Ede, ma azonban már 30 milliót is szó nélkül megszavaznak. A hetvenes években még akadt ugyan magyar delegáció, amely nem ellenezte a magyar flotta nagyobbitását, de hozzátette, hogy ez a magyar országgyűlés hatáskörébe tartozik. Ma már senki sem táplál ilyen skrupulusokat.

Szell Kálmán tiltakozik az ellen az inszinuáció ellen, mintha a delegáció nem tudta volna, hogy mire kellett a 30 millió. Kellett új puskákra, ágyukra, galíciai barakokra, dél-tiroli erődítésekre; kellett pedig akkor, mikor Török- és Görögország között háború folyt. Védelmébe veszi a delegációt s kijelenti, hogy Komjáthy szavai nem méltányosak, nem illők.

Komjáthy tiltakozik a leckéztetés ellen s fenntartja állításait.

Thaly Kálmán hivatkozva Szell szavaira azt mondja, hogy a törökök ellen használtak föl a milliókat, pedig a török oroszán egy csapásra agyonnyomta a görög patkángt.

Percel Dező elnök ezért a kifejezésért megintette a szónokot.

A többség ezután elfogadta a javaslatot. Letárgyalták még ezután a nagykövetségi palotákról szóló javaslatot és a zárszámadásról szóló jelentést.

TÁVIRATOK.

Kath. autonomiai kongresszus. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A kath. autonomiát szervező kongresszus ma tartotta első ülését a muzeum főrendiházi üléstermében. Az ülésen, melyen Vaszary Kolos hercegprimás elnököl, a püspökök, egyházi és világi képviselők csaknem teljes számmal jelen vannak.

Hoványi előadó indította meg a vitát, elfogadásra ajánlva a 27-es bizottság többségének javaslatát.

Gyórfy Gyula a kisebbségi javaslatot pártolja, mert a püspökök kupaktanácsa nem elég az óhajtott autonomia megvalósítására. (Mozgás.)

Erreth János is a kisebbségi javaslat elfogadása érdekében emelt szót.

A vitában, mely még folyik, többen is résztvettek.

Schwartz Gyula meghalt. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Schwartz Gyula, jeles államtudományi író ma Budapesten meghalt.

A sportözvegy ítélete. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Nagy Ferencné, ki a fővárosban sportözvegy néven volt ismeretes s Vesztrócy kerületi előjáróval szövetkezve üzte fosztogatását, a budapesti büntető törvényszék ma d. u. 2 órakor kihirdetett ítéletével nyolc rendbeli csalás büntette miatt négy évi fegyházra és 800 korona pénzbüntetésre ítélte.

Jön a farkas. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Körber, az új osztrák miniszterelnök csütörtökön érkezik Budapestre.

Villamos összeütközés. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Ma reggel Albertfalván két, utasokkal zsufolt villamos közti koesi összeütközött. Az utasok közül 15-en súlyos, hárman könnyű sérülést szenvedtek. A fővárosi mentők kivonultak.

Az összeütközés a Ferenc József-híd és Budafok között történt. A huszonegyes kocsinak várni kellett volna a váltón a szembejövő huszonnégyest, de ennek megérkezése előtt megindult. A sűrű ködben harminc lépésnyire meglátták egymást a szemközt jövő kocsik. A 24-es koesi vezetője erősen megrántotta a féket, de az eltörött s így a kocsit nem volt képes feltartóztatni. Az összeütközés megtörtént s rémült sikoltozás és jajveszélés kelt a nyomában. Az ötven utas közül huszonnyolc megsebesült. A sérülések közül nyolc súlyos, négy halálos. A kocsik darabokra törték.

Falta Lászlót, a délivasut budafoki állomásfőnököt haldekolva szállították el. A huszonegyes koesi vezetője megszökött; állítólag a Dunába ugrott.

Szerkesztői üzenet.

Egy hű olvasó. Kérésére íme ide írjuk, hogy helyesen így írják: „elvetett” és „kézbesítendő”. Más nem tetszik parancsolni?

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

Uj vasuti állomási vendéglő.

Van szerencsém a n. é. közönség b. tudomására hozni, hogy a m. kir. államvasutak pécsi állomásán az ujonan épült

állomási vendéglőt

bérbevettem s azt február hó 4-én (vasárnap)

ünnepélyesen

megnyitom.

Eddigi működésemet sokkal jobban ismeri Pécs város n. é. közönsége, sem hogy sok évi működésem után magamat nagyhangú ígéretekkel kellene kegyeibe ajánlanom.

Főtörekvésem lesz, hogy mig egyrészt a n. é. utazó közönségnek igényeit vendéglőmben minden tekintetben kielégítek, addig másrészt Pécs város n. é. közönségének kellemes és kedves szórakozási és kiránduló helyet nyujtsak vendéglőmben, hol városom közönségének, eddig volt jóakaró vendégeimnek a jövőben is minden tekintetben kielégítő, pontos és jutányos kiszolgálással fogok szolgáltatni állni.

Kérve számomra a n. é. utazó közönség és Pécs város közönségének szives pártfogását, vagyok

kiváló tisztelettel

Kulin Henrik,

a pécsi államvasuti vendéglő bérlője.

1 főnyeremény 100.000 kor. értéktárgy,

4 főnyeremény egyenkint 20.000 kor. értéktárgy stb.,

20% levonással készpénzben nyerhető

a Budapesti Poliklinikai Egyesület kórháza javára rendezett

Nagy Jótékonyági Sorsjáték

egyetlen sorsjeggyel.

Minden sorsjeggyel még öt húzáson utánfizetés nélkül játszhat, dacára annak egy sorsjegy ára

csak egy korona.

IV-dik húzás visszavonhatlanul

holnapután.

Sorsjegyeket ajánl a

Nagy Jótékonyági Sorsjáték

kezelősége, a Budapesti Poliklinikai Egyesület kórháza javára,

Budapest, IV., Kossuth-Lajos-utca 1.

továbbá az összes bankok, váltóházak, postahivatalok és a magy. kir. államvasutak személypénztárai és minden dehánytőssé.